

Fővárosi Ítéltábla

2.Fkf.326/2012/46. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2013. május 24. és 2013. június 14. napjain tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A több emberen, sok ember életét veszélyeztetve, különös kegyetlenséggel és tizennégy év alatti személy ellen elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Nógrád Megyei Bíróság 2011. november 17. napján kihirdetett 12.Fk.56/2010/110. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

A garázdaság büntetteként értékelt cselekmények a Btk. 271. §-a (2) bekezdésének b/ pontja szerint is minősülnek.

A magánlaksértés büntetténél a Btk. 176. § (2) bekezdésének c/ és d/ pontjait is feltünteti.

A III. r. vádlottnál a próbára bocsátás hatályon kívül helyezését és a társtettesként elkövetett lopás vétségében [Btk. 316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat] való bűnösség megállapítását,

A VI. r., a VII. r., a XX. r. vádlottaknál a pénzmellékbüntetés kiszabását,

A XXXIII. r. vádlott vonatkozásában a felfüggesztett szabadságvesztés elrendeléséről szóló rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A III. r. és a IV. r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A másodfokú eljárásban felmerült 276 150 (kettőszázhetvenhatezer-egyszázötven) Ft bűnügyi költségből az I. r., a II. r., az V. r. és a XLIII. r. vádlottakat személyenként 10 395 (tízezer-háromszázkilencvenöt) Ft, a III. r. vádlottat 38 100 (harmincnyolcezer-egyszáz) Ft,

a IV. r. vádlottat 72 390 (hetvenkettőezer-háromszázkilencven) Ft, a IX. r., a XI. r., a XII. r., a XIII. r., a XIV. r., a XV. r., a XVII. r., a XVIII. r., a XX. r., a XXIII. r. és a XXV. r. vádlottakat személyenként 7 500 (hétezer-ötszáz) Ft, a XIX. r., a XXVI. r., a XXXI. r., a XXXIII. r., a XXXVI. r., a XXXVII. r., a XXXIX. r., a XL. r. és a XLI. r. vádlottakat személyenként 4 620 (négyezer-hatszázhusz) Ft terheli.

A II. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A VI. r. vádlott lakcíme helyesen: megjelölve.

A VII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A IX. r. vádlott születési helye: megjelölve.

A XI. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A XIII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A XIV. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A XVI. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A XVIII. r. vádlott lakcíme: megjelölve.

A XX. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A XXXI. r. vádlott anyja neve helyesen: megjelölve, személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A XXXIII. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

A XLIII. r. vádlott lakcíme: megjelölve, személyazonosító igazolványának száma: megjelölve.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A II. r. vádlott és a védője az ítéletet tudomásul vették.

A III. r. vádlott felmentésért, a védője és a IV. r. vádlott, valamint a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.

Az V. r. vádlott és a védője az ítéletet tudomásul vették.

A VI. r., a VII. r., a VIII. r. vádlottak és a védőjük három napi gondolkodási időt tartottak fenn, azonban törvényes határidőn belül - 113. sorszám alatt - a VI., VII. és VIII. r. vádlottak védője „védenccimmel történt egyeztetést követően” felmentésért fellebbezett.

A IX. r. és a X. r. vádlottak és a védőik felmentésért jelentettek be fellebbezést, IX. r. vádlott védője másodlagosan enyhítésért is.

A XI. r. vádlott és a védője az ítéletet tudomásul vették.

A XII. r., a XIII. r. vádlottak és a védőjük elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A XIV. r. vádlott és a XV. r. vádlottak, valamint a védőjük az ítéletet tudomásul vették.

A XVI. r. vádlott és a védője három nap gondolkodási időt tartott fenn. A törvényes határidőn belül 113. sorszám alatt a XVI. r. vádlott védője „védenccimmel történt egyeztetést követően” felmentésért fellebbezett.

A XVII. r. vádlott és a védője az ítéletet tudomásul vették.

A XVIII. r. és a XIX. r. vádlottak és a védőik elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbeztek, a XIX. r. vádlott védője a 115. sorszámú beadványában védenccé elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte, harmadsorban pedig a büntetés enyhítését.

A XX. r., a XXIII. r. és a XXV. r. vádlottak, valamint a védőik az ítéletet tudomásul vették.

A XXVI. r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, míg a védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában való felmentését kérte védenccének, harmadsorban a büntetés enyhítését.

A XXIX. r. és a XXXI. r. vádlottak, valamint a védőjük három nap gondolkodási időt tartottak fenn, azonban a védő törvényes határidőn belül elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodsorban bizonyítottság hiányában kérte védenccéi felmentését, harmadsorban pedig a büntetés enyhítését.

A XXXIII. r. vádlott felmentésért, míg a védője bűncselekmény hiánya, másodsorban bizonyítottság hiánya miatt kérte a védenccé felmentését, harmadsorban pedig a büntetés enyhítését.

A XXXVI. r. vádlott és a védője az ítéletet tudomásul vették.

A XXXVII. r. vádlott felmentésért, míg a védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodsorban bizonyítottság hiányában kérte a védenccé felmentését, harmadsorban pedig a büntetés enyhítését.

A XXXIX. r., a XL. r. és a XLI. r. vádlottak és a védőjük az ítéletet tudomásul vették.

A XLIII. r. vádlott és a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.

Az ügyész a tárgyaláson három nap gondolkodási időt tartott fenn, mely időtartamon belül - törvényes határidőben - „valamennyi vádlott terhére megalapozatlanság miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése végett” jelentett be fellebbezést (Heves Megyei Főügyészség B.1965/2007.).

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.150/2010/13-I. számú átiratában - melyet a nyilvános ülésen a képviselője teljes egészében fenntartott - az ügyészi fellebbezést csak az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., a XVI. r., a XXVI. r., a XXIX. r. és a XLIII. r. vádlottak vonatkozásában csupán a súlyosításra irányuló rész tekintetében, míg a XIV. r., a XV. r., a XXIII. r., fk. a XXV. r. és a XXXVI. r. vádlottaknál téves minősítés miatt és súlyosítás érdekében tartotta fenn. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a garázdaság büntettségével érintett a XIV. r., a

XV. r., a XXIII. r., fk. a XXV. r. és a XXXVI. r. vádlottak tekintetében a cselekményt minősítse a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a/ pontja szerint minősülő csoportosan és a köznyugalmat súlyosan megzavarva elkövetett garázdaság büntettségének. A vádlottakkal szemben alkalmazott joghátrányt az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., a XIV. r., a XV. r., a XVI. r., a XXIII. r., fk. XXV. r., a XXVI. r., a XXIX. r., a XXXVI. r. és a XLIII. r. vádlottak tekintetében lényegesen súlyosítsa, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A kihirdetett ítéletet a magánfelek a polgári jogi igény tekintetében tudomásul vették.

Az I. r., a II. r., az V. r. és a XLIII. r. vádlottak védője a másodfokú nyilvános ülésen az I. r. vádlott büntetésének az enyhítését, II. és V. r. vádlottakkal szemben az ítélet helybenhagyását, míg a XLIII. r. vádlott felmentését kérte.

A XI. r. és a XVII. r. vádlottak védője védenccével szemben enyhébb joghátrány alkalmazását, míg a XIV. r., a XV. r., a XX. r., a XXIII. r. és a XXV. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetés helybenhagyását kérte.

A további vádlottak védői a korábban benyújtott fellebbezéseiket fenntartották.

Az elsőfokú bíróság ítélete az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán a XXI. r., a XXII. r., a XXIV. r., a XXVII. r., a XXVIII. r., a XXX. r., a XXXII. r., a XXXIV. r., a XXXV. r., a XXXVIII. r. és a XLII. r. vádlottak vonatkozásában 2012. augusztus 10. napján jogerőre emelkedett, ezért ezen vádlottak tekintetében az ítélőtábla annak felülbírálatát a Be. 349. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával mellőzte.

A további tizenhat vádlottat érintő - részbeni - felmentő rendelkezések sincsenek fellebbezéssel támadva, melyre figyelemmel e körben az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének a felülbírálatát a Be. 348. §-ának (2) bekezdése értelmében szintén mellőzte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jelentős terjedelmű bizonyítást a büntetőeljárás szabályainak a messzemenő betartásával folytatta le. Csupán annyi - az ítéletre semmilyen kihatással nem bíró - hibát vétett, hogy a 2011. május 31. napján megtartott tárgyaláson 1. sz. tanú elé tárta a 41. sorszám alatti rendőri jelentésbe foglalt - kioktatást nem tartalmazó - nyilatkozatát, valamint a 2011. szeptember 21-i tárgyaláson ismertetett tárgyalási jegyzőkönyvek megjelölésekor nyilvánvalóan elírás a 2010. november 4-5., hiszen a tárgyalás ténylegesen 2010. november 3. és 4. napjain volt megtartva (99. számú jegyzőkönyv 8. oldal 1. bekezdés).

Az 1. sz. tanú - rendőri jelentésbe foglalt - nyilatkozatát az első fokú bíróság a bizonyítékok körében nem használta fel.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás is megalapozott, s azt a vádlottak előélete körében szükséges csak kiegészíteni, illetve helyesbíteni a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - a következők szerint:

- az I. r. vádlott a büntetését 1993. január 9. napján töltötte ki.
- a III. r. vádlott a jogerősen elbírált lopás vétségét 2009. június 1-jén, míg a VII. r. vádlott a bűncselekményeit 2006. február 12-én követte el.
- a IX. r. vádlott a büntetését 1999. január 5. napján töltötte le.
- a XIII. r. vádlott a Hevesi Városi Bíróság 4.B.93/2008/4. számú ítéletével elbírált bűncselekményét 2008. február 20., míg a 4.B.76/2009/2. számúval elbíráltat 2009. április 7. napján követte el.

- a XV. r. vádlott 2006. március 31. napján valósította meg az Egri Városi Bíróság által elbírált bűncselekményeit, míg a Gödöllői Városi Bíróság által elbíráltat 2006. szeptember 3-án.
- a XVIII. r. vádlott vonatkozásában az Egri Városi Bíróság 2009. október 22-én jogerős határozatának a száma 15.Fk.256/2008/80., s az ezen elítélés alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetési ideje 2006. július 21. napja.
- a XIX. r. vádlott az előéleti bűncselekményét 2008. május 20-án valósította meg.
- a XX. r. vádlott a közúti baleset gondatlan okozásának vétségét 2009. augusztus 28-án követte el.
- a XXIX. r. vádlottnál az Egri Városi Bíróság által elbírált bűncselekmény megvalósításának az időpontja 2006. március 31. napja, míg a Hevesi Városi Bíróság 3.Bk.127/2008/2. számúval elbírálté 2008. szeptember 26., a 4.B.11/2009/8. számúval elbírálté pedig 2007. április 24. napja.
- a XXXVI. r. vádlott jogerősen elbírált bűncselekményének elkövetési ideje 2009. márciusa.
- a XLIII. r. vádlottnál a Hevesi Városi Bíróság 4.B.24/2009/5. számú ítéletével elbírált bűncselekmény elkövetési ideje 2008. október 12., az Egri Városi Bíróság 15.Fk.256/2008/80. számúval elbírálté 2006. július 21. és a Hevesi Városi Bíróság 3.B.14/2010/2. számúval elbírálté 2009. december 31. napja.

A III. r. vádlottat a Gyöngyösi Városi Bíróság 6.Bk.212/2009/2. számú, 2009. december 31. napján jogerős végzésével a 2009. június 1-jén társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt - pártfogó felügyelet mellett - 2 évi időtartamra próbára bocsátotta. Az elsőfokú bíróság ezen ügyet a 2011. március 8. napi tárgyaláson jelen ügghöz egyesítette, majd az ítéletében a próbára bocsátást hatályon kívül helyezte és ezen bűncselekmény miatt is halmazati büntetést szabott ki. A Btk. 73. § (2) bekezdése szerint „a próbára bocsátást meg kell szüntetni és büntetést kell kiszabni, ha a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik”. A 2 év próbaidő a III. r. vádlott tekintetében 2011. december 30. napján eltelt anélkül, hogy jogerős elítélésére sor került volna, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azon rendelkezését, mely szerint a Gyöngyösi Városi Bíróság 6.Bk.212/2009/2. számú végzését hatályon kívül helyezi mellőzi, úgyszintén a végzés tényállásának a feltüntetését és e vádlott társtettesként elkövetett lopás vétségében való bűnösségének a kimondását is.

Az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a széleskörűen lefolytatott bizonyítást követően egyetlen bizonyítási indítvány előterjesztésére került csak sor, mégpedig a XV. r. vádlott börtöntűrő képessége vonatkozásában, mely indítványt egyébként az elsőfokú bíróság helyes indokokkal utasított el (ítélet 270. oldal 3. bekezdés). A vádlott egészségi állapota a büntetés kiszabása körében bír jelentőséggel, nem tartozik szakértői kompetenciába a „börtöntűrő képesség” vizsgálata, az orvosszakértő részére csak konkrét kérdés fogalmazható meg, amelyre az orvostudomány aktuális eredményei alapján egzakt választ tud adni.

A másodfokú nyilvános ülésen a védők kérték a sértett ismételt kihallgatását, melyet az ítélőtábla elutasított, hiszen a sértett mind a nyomozás során, mind az elsőfokú eljárásban részletesen kihallgatásra került, utóbbiban négy esetben is tett vallomást.

Megalapozatlansági ok vagy új tényre, új bizonyítékra hivatkozás hiányában a másodfokú eljárásban tárgyaláson bizonyítás felvételére nincs törvényes lehetőség [Be. 351. § (1) bekezdés]. Eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében sem volt szükség tárgyalás tartására [Be. 353. § (1) bekezdés].

A IV. r. vádlott felajánlotta, hogy poligráfos vizsgálatnak vetné alá magát, hogy kiderüljön az igazság. Poligráfos vizsgálatra kizárólag a nyomozás során kerülhet sor [Be. 180. § (2) bekezdés, 182. § (2). bekezdés], s a szaktanácsadó közreműködésével készült vizsgálat eredménye nem bizonyíték [Be. 76. § (1) bekezdés]. A szavahihetőség vizsgálata nem szakértői feladat, hanem a bíróság mérlegelési tevékenységébe tartozik.

Az elsőfokú bíróság tehát feltárta az ügy eldöntése szempontjából szükséges és lehetséges bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, s egyenként és összességében is a logika szabályainak, valamint a Be. 4. §-ának (2) bekezdésében megfogalmazott alapelvnek mindenben megfelelően értékelte.

A Be. 1. és 2. §-aiból, az eljárási funkciók megoszlása és a törvényes vád fogalmából következik, hogy a bíróság csak olyan személy büntetőjogi felelősségét vizsgálhatja, állapíthatja meg, aki ellen a vádemelésre jogosult vádat emelt. A vádlottak büntetőjogi felelősségét semmilyen formában nem csökkenti, hogy meg nem vádolt személyeknek a cselekményben való részvétele is felmerült a bíróság előtti bizonyítási eljárás során.

Az elsőfokú bíróság rendkívül részletes, mindenre kiterjedő és meggyőző indokát adta továbbá annak, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott, illetve vetett el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. Az indokolási kötelezettségének példaértékűen tett eleget, minden döntésének jól követhető indokát adta.

A vádlottak és a védők által bejelentett felmentést célzó fellebbezések kizárólag az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt [Be. 351. § (1) bekezdés].

Okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére, s túlnyomórészt törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

Az emberölés büntette vonatkozásában az elsőfokú bíróság színvonalas jogi indokolásával az ítélőtábla mind a társtettesek, mind a bűnsegédek tekintetében egyetért.

A fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra reagálva szükséges kitérni a közeli vagy távoli kísérlet, mint büntetéskiszabási körülménynek az értelmezésére. Az ítélőtábla e körben az elsőfokú bíróság által az ítéletének 249. oldal 2. bekezdésében kifejtetteket osztja, mely szerint „a halálos eredmény bekövetkezése nélkül a cselekmény kísérlet maradt, azon belül befejezett kísérlet, hiszen az elkövetők mindent megtettek a

cselekmény eredményessége érdekében, de az egyben igen távoli kísérlet is, mivel a sértettek önségélyt vettek igénybe, illetőleg a tűzoltók gyors és hatékony beavatkozásának eredményeként, a rendőrség fellépése nyomán a tüzet még akkor megfékeztek, mielőtt abból súlyosabb következmény származott volna". A közeli vagy távoli kísérlet elhatárolása azon alapul, hogy az elkövető a védett jogi tárgyat milyen mértékben sértette vagy veszélyeztette, s nem attól, hogy az elkövető a maga részéről mindent megtett-e az eredmény bekövetkezése érdekében (ez a befejezett vagy befejezetlen kísérlet kategóriája). A kísérlet távoli, ha a minősítésnek megfelelő eredmény bekövetkezéséhez még számtalan tényező együttállása lenne szükséges, de az okfolyamat még a kezdeti szakaszban megakad, közömbös hogy milyen, de feltétlenül az elkövetőn kívül álló ok miatt. Jelen ügyben ez következett be, két sértettnél a sérüléseik gyógytartama 8 napon belüli, míg az egyik sértettnél a poszttraumás neurózis 8 napon túli gyógytartamú megbetegedésnek felel meg.

A rongálási cselekmény minősítésekor sem tévedett az elsőfokú bíróság. Az ítéletábrának csupán két leírási hibát szükséges pontosítani, nevezetesen a XIII. r. vádlott e cselekménynek - az ítéleti tényállással összhangban, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság az ítélet 256. oldal 2. bekezdésében is megállapította - társtettese, ezért ugyanezen oldal utolsó bekezdéséből az ítéletábra e vádlott nevének a feltüntetését mellőzi, továbbá a XXXVII. r. vádlott (256. oldal utolsó sor).

Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészséggel értett egyet az ítéletábra a garázdaság büntette minősítésekor a vonatkozásban, hogy azt nem csak csoportosan követték el, hanem a köznyugalmat súlyosan megzavarva is [Btk. 271. § (2) bekezdés b/ pont]. Az elsőfokú bíróság a tárgyalás anyagává tette a nyomozati iratok 33. oldalán elfekvő jelentést, mely szerint 2007. július 14-én az eseményeket követően a rendőrség folyamatos megerősített jelenlétet tartott fenn, melyben 41 rendőr vett részt, s az éjszaka folyamán is megerősített szolgálatot láttak el, melyből következtetést lehet levonni arra, hogy az események nagyobb embercsoport viselkedését károsan befolyásolták, illetve az rémületet keltett. Nem értett egyet az ítéletábra az elsőfokú bíróság azon zárójeles megállapításával, mely szerint „a garázdaság minősített eseteként is természetesen csak azt a magatartást lehetett vizsgálni, amely cselekménysort a bíróság garázdaságnak minősítette, nevezetesen a Passat gépjármű összetörését és az ahhoz kapcsolódó bűnsegédi magatartást". A garázdaság bűncselekményét csak akkor lehet megállapítani, „ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg". Nyilvánvaló annak elkövetése a többi vádlott által is, azonban az idézett törvényhely miatt annak megállapítása az emberölés büntette mellett kizárt, ellenben az a köznyugalom súlyos megzavarása körében értékelésre kell, hogy kerüljön. Valamennyi, bűnössé nyilvánított vádlott cselekményeinek következményeit összhatásában is szemlélni kell. Ezen indokokra tekintettel az ítéletábra a garázdaság büntettét a köznyugalmat súlyosan megzavarva elkövetettnek is minősítette az azzal érintett a XIV. r., a XV. r., a XXIII. r., a XXV. r. és a XXXVI. r. vádlottak vonatkozásában.

Itt kell megjegyezni, hogy az elsőfokú bíróság az elkövetéskor hatályos Btk-t alkalmazta - helyesen - mert az első fokú elbíráláskor, de a jelenleg hatályos törvényi rendelkezések sem eredményezhetnek kedvezőbb elbírálást. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványában szereplő Btk. 271. §-ának (3) bekezdését az elkövetéskor hatályos Btk. még

nem is tartalmazta. Ez az új, még súlyosabban büntetendő minősített eset önmagában kizárta teszi az érintett vádlottak vonatkozásában az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazását.

A magánlaksértés bűncselekményét az elsőfokú bíróság megfelelően minősítette, azonban elmulasztotta felhívni az ítélet rendelkező részében, illetve a 258. oldal 1. bekezdésében a Btk. 176. § (2) bekezdés c/ és d/ pontjait, melyet az ítélet tábla pótol, továbbá a teljesség igényével rögzíti nem csak az ezen bűncselekmény vádja alól felmentett vádlottak nevét, hanem a bűnösnek kimondottakét is a következők szerint: az I. r., a II. r., a III. r., a V. r., a VI. r., a VII. r., a VIII. r., a X. r., a XII. r., a XIII. r., a XVI. r., a XIX. r., a XX. r., a XXVI. r., a XXXI. r., a XXXIII. r. és a XLIII. r. vádlottak.

E körben még egyetlen pontosítást kell tenni az ítélet 260. oldal utolsó bekezdése második mondatában a vádlottak szót vádlottra.

Többségében helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban a XIV. r., a XV. r., a XXIII. r., a XXV. r. és a XXXVI. r. vádlottaknál súlyosító körülmény még a garázdaság büntettének kétszeres minősülése is.

Az I. r. vádlottnál további enyhítő körülmény a részbeni beismerő vallomása, a II. r., a VIII. r., a XIV. r., a XXXIX. r. és a XLI. r. vádlottaknál a büntetlen előéletük helyett a fiatal felnőtt koruk értékelendő enyhítőként. A X. r. vádlottnál a korábbi jogerős elítélése után röviddel történő elkövetés súlyosító körülmény, míg a XV. r. vádlottnál a két büntető eljárás hatálya, a XVIII. r. vádlottnál a más büntető eljárás hatálya alatti elkövetés is. A XXVI. r. vádlottnál a bűncselekmény elkövetését megelőző évben 2006. márciusában, júniusában, novemberében is elítélték a bíróságok garázdaság bűncselekménye miatt, helyesen ez a súlyosító körülmény, míg a XXIX. r. vádlottnál a két büntető eljárás hatálya alatti elkövetés. A XLIII. r. vádlottnál további súlyosító körülmény a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, illetve más eljárás hatálya alatti elkövetés is.

Valamennyi vádlottnál enyhítő körülmény még az elsőfokú és a jogerős ítélet meghozatala között eltelt - a vádlottak magatartására vissza nem vezethető - több mint másfél éves időmúlás, a III. r. vádlottnál pedig a megromlott egészségi állapota is.

Az elsőfokú bíróság kellően differenciált, megfelelő nemű és mértékű büntetéseket szabott ki, azok igazodnak a vádlottak személyi társadalomra veszélyességéhez, az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösségük fokához és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekhez is.

Enyhítésre a legtöbb esetben nem is kerülhetne sor, mert az enyhítő rendelkezéseket az első fokú bíróság teljes mértékben kimerítette, ezzel is igazolva, hogy feltárta és értékelte a családok közötti - több évtizedre visszanyúló - viszály tényét, a jelenben pedig a viszony rendezésére való törekvést.

Az ítélet tábla a III. r. vádlott bűnösségi körének lopás vétségével történő szűkülésének nem tulajdonított olyan súlyt, mely a büntetésének az enyhítését megalapozhatta volna.

Az elsőfokú bíróság a VI. r., a VII. r., a XX. r. és a XXXVII. r. vádlottakkal szemben a Btk. 64. § (1) bekezdés b/ pontja alapján pénzmellékbüntetést is alkalmazott. Az ítélet tábla álláspontja szerint e vádlottaknál a feltárt személyi, jövedelmi és vagyoni viszonyaik kizárólag a XXXVII. r. vádlottnál olyanok, melyek ezen mellékbüntetést alkalmazhatóvá teszik, ezért a másik három vádlottnál ennek kiszabását az ítélet tábla mellőzte.

A XXXIII. r. vádlott korábbi, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett 6 hónapi börtönbüntetésének végrehajtásáról rendelkezett az elsőfokú bíróság. A Hevesi Városi Bíróság ezen büntetést kiszabó ítélete 2005. október 25. napján emelkedett jogerőre. A Btk. 67. § (1) bekezdés d/ pontja kimondja, „a szabadságvesztés végrehajthatósága elévül öt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén öt év elteltével”, a Btk. 68. § (1) bekezdése szerint pedig „a büntetés elévülésének határideje ... ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztették a próbaidő leteltének a napjával kezdődik”. Ezen időpont jelen esetben 2007. október 24. napja, az elévülés így 2012. október 23. napján bekövetkezett, melyre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ezen rendelkezését mellőzte (4/2006. számú Büntető Jogegységi határozat).

E körben szükséges néhány pontatlanságot kiküszöbölni. Az ítélet 269. oldal utolsó előtti bekezdésének utolsó szavát „felfüggesztett”-re, a 274. oldal utolsó bekezdésében a kétszeres enyhítés lehetősége XXXIX. r. vádlott mellett helyesen

XL. r. vádlottra vonatkozott, XLI. r. vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozata fiatalkorúak fogháza, a 275. oldal 1. bekezdés 4. mondata pedig helyesen „XLIII.r. vádlott jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményt felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.”.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A III. r. és a IV. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejüknek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása a Btk. 99. §-án, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Végül rögzítette az ítélet tábla a vádlottak megváltozott személyazonosító igazolványának a számát, illetve pontosította a személyi adataikat, továbbá lakhelyük címét is.

Budapest, 2013. június 14.

. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

Az elsőfokú bíróság ítélete az ítéltábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a VI. r., a VII. r., a VIII. r., a IX. r., a X. r., a XI. r., a XII. r., a XIII. r., a XIV. r., a XV. r., a XVI. r., a XVII. r., a XVIII. r., a XIX. r., a XX. r., a XXIII. r., a XXV. r., a XXVI. r., a XXIX. r., a XXXI. r., a XXXIII. r., a XXXVI. r., a XXXVII. r., a XXXIX. r., a XL. r., a XLI. r. és a XLIII. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és a II. r., az V. r., a VI. r., a VII. r., a VIII. r., a IX. r., a XI. r., a XIV. r., a XV. r., a XVI. r., a XVII. r., a XX. r., a XXIII. r., a XXIX. r., a XXXI. r., a XXXVII. r., a XXXIX. r., a XL. r., fk. a XLI. r. vádlottak szabadságvesztés büntetésének kivételével végrehajtandó.

Budapest, 2013. június 14.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
- kiadó -

Lássa kiadó:

Leírandó 70 példányban.

Kiadandó:

- vádlottaknak,
- védőknek,
- Heves Megyei Főügyészségnek B.1965/2007. számra,
- Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek Bf.150/2010. számra,
- Bv. Csoportnak 11 vádlottra vonatkozóan 2-2 pld,
- pártfogó felügyelet miatt 3 vádlottra vonatkozóan 2-2 pld.

Értesítők kiállítandók.

Felterjesztő lap + I. fokú határozat egy példánya + másodfokú határozat eredetije + egy példánya + kisítélet visszatartandó.

Összes irat visszaküldendő a másodfokú határozat 5 példányával a Balassagyarmati Törvényszék részére.

Anonimizálandó.

Lássa iroda:
Az illetéket leletezze!
Irattár!

Leírva: 20